

Képl-5: A „Dalárda” Tarics János karnaggyal (A szerző gyűjteményéből)

STIRBER LAJOS

15 ÉVES A KOMÁROMI GAUDIUM VEGYES KAR ÉS HANGSZERES KAMARAEGYÜTTES (II. RÉSZ)

KOMÁROM KÓRUSÉLETÉNEK TÖRTÉNETE MOZAIKOKBAN

„Mi tehát a teendő? Mennél nagyobb tömegeket közvetlen érintkezésbe hozni, igazi értékes zenével. Mi ennek ma a legjárhatóbb útja? A karéneklés.” (Kodály Zoltán)

A II. világhégest követően a nemzet-részünket sújtó hontalanság évei alatt Komárom zenei életében is néhány éves csend állt be, majd az ötvenes évek elejétől ismét egy békésebb időszak következett. A visszakapott magyar szó által városunkban is fellendült a kulturális élet: megalakult a CSEMADOK városi szervezete, melynek keretében létrejött a színjátszó csoport, Krizsán József vezetésével egy 20-25 tagú zenekar, majd Schmidt Viktor vezényletével – egy időre vegyes karrá alakulva – újra énekelt a nagy múltú Egyetértés Munkás Dalárda is.

Az 1981-ben Mácza Mihály által szerkesztett és írott *60 éves a Szakszervezetek Háza EGYETÉRTÉS munkásdalárdája* című kiadványban olvasható: „1966 novemberében Schmidt Viktor karnagy megromlott egészségi állapota miatt lemondott a kar vezetéséről. (...) Ág Tibor javaslatára (...) Jarábik Imre személyében megtalálták új karmestereket. Vezetésével a kar új kórusműveket tanult be úgy, hogy 1967 májusában fellépjen a Jókai-napokon. E szereplést az tette emlékezetessé, hogy műsorá-

nak egyik számát Vass Lajos Erkel-díjas zeneszerző vezényelte. (...) 1971. október 9-10-én rendezte meg jubileumi ünnepségét. Az ünnepi hangversenyen a hazai énekkarokon kívül fellépett a székesfehérvári Alba Regia Vegyeskar is. A fennállásának hatodik évtizedébe lépő dalárda számos dalostalálkozóra és kórusfesztiválra kapott meghívást. (...) 1975. január 18-án fellépett a CSEMADOK Komáromi Helyi Szervezete által Bárdos Lajos Kossuth-díjas zeneszerző születésének 75. évfordulója tiszteletére rendezett ünnepi énekkari hangversenyen.

1975 májusában Jarábik Imre karnagy egyéb elfoglaltságára hivatkozva lemondott a kar vezetéséről. A dalárda vezetőségének felkérésére e tisztséget ismét Schmidt Viktor vállalta el.

1980. augusztus 10-én váratlanul elhunyt Schmidt Viktor karnagy. (...) Tarics János, a MATESZ munkatársa vállalta el a kar vezetését. (...) Tagjai lelkesen készülnek jubileumi hangversenyükre.”

A fentiek ismeretében leszögezhetjük, az Új Szó hasábjain a Concordia Vegyes Kart fennállása 35. évfordulója alkalmából méltató cikk – „Bartóktól Händelig ünnepel a Concordia Vegyes Kar” – „(as)” tévedett, amikor azt mondta: „Komáromban, ahol nagy hagyománya volt a kórusmuzsikának,

a második világháború után néhány évtizedes szünet következett”. Az írás folytatása: „1980 májusában 17 taggal indultak az első próbák, öszre 40 főre duzzadt a társaság, a következő évben pedig a Concordia már eredményesen szerepelt a galántai Kodály Napokon. A kórus az évek során hazai és nemzetközi fesztiválok, versenyeken mérettette meg tudását.” – való igaz.

Az énekkar alapító karnagya, Stubendek István így nyilatkozott: „A jubileum alkalmából végigkérdeztem a tagokat, számukra melyek voltak a legemlékezetesebb pillanatok az elmúlt években... Volt, aki Amerikát említette: 18 koncertet adtunk az ottani magyaroknak, nagy élmény volt. De ugyanakkor élmény például Rozsnyón – vagy bárhol másutt, ahol «vékonyabb» a magyarság – elénekelni a Szózatot vagy a Himnuszot a szentmise végén. A Kodály Napok is fontos állomás, a hazai megmérettetést mindannyian mérvadónak tartjuk. És mindig nagy pillanat az első megszólalása a műnek, akárcsak a próbateremben is, amikor először összeáll a harmónia.”

A CONCORDIA vegyes karnak a közelmúltban kapott Harmónia-díjhoz ezúton is gratulálunk, és további sikeres éveket kívánunk!

(Folytatása következik.)